

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

בבא בתרא-יש נוחלין	Talmud Navigator											
	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
(במדבר כ"ו) בין רב למעט.	תא שמע:								■	!	◇	קכב.
עתידיה ארץ ישראל שתחלק לשלושה עשר שבטים, שבתחלה לא נתחלקה אלא לשנים עשר שבטים ולא נתחלקה אלא בכסף, שנאמר: בין רב למעט.	ועוד תניא:								■	!	◇	קכב.
סאה ביהודה שוה חמש סאין בגליל.	רבי יהודה:								■	!		קכב.
ולא נתחלקה אלא בגורל, שנאמר: (במדבר כ"ו) אך בגורל									■	!	◇	קכב.
ולא נתחלקה אלא באורים ותומים, שנאמר: על פי הגורל, הא כיצד? אלעזר מלוכש אורים ותומים ויהושע וכל ישראל עומדים לפניו, וקלפי של שבטים וקלפי של תחומין מונחין לפניו, והיה מכיין ברוח הקדש ואומר: זבולן עולה - תחום עכו עולה עמו, טרף בקלפי של שבטים ועלה בידו זבולן, טרף בקלפי של תחומין ועלה בידו תחום עכו וחזור ומכיין ברוח הקדש ואומר: נפתלי עולה ותחום גינזור עולה עמו, טרף בקלפי של שבטים ועלה בידו נפתלי, טרף בקלפי של תחומין ועלה בידו תחום גינזור, וכן כל שבט ושבט.									■	!	◇	קכב.
ולא כחלוקה של עולם הזה חלוקה של עולם הבא. העולם הזה, אדם יש לו שדה לבן - אין לו שדה פרדס, שדה פרס - אין לו שדה לבן. לעולם הבא, אין לך כל אחד ואחד שאין לו בהר ובשפלה ובעמק, שנאמר: (יחזקאל מ"ח) שער ראובן אחד שער יהודה אחד שער לוי אחד, הקדוש ברוך הוא מחלק להן בעצמו, שנאמר: (יחזקאל מ"ח) ואלה מחלקותם נאם ה'.	קתני מיהת:								■	!	◇	קכב.
שבתחלה לא נתחלקה אלא לשנים עשר שבטים									■	!		קכב.
שמע מינה לשבטים איפלוג, שמע מינה.										!	◇	קכב.
עתידיה ארץ ישראל שתחלק לשלושה עשר שבטים.	אמר מר:								■		◇	קכב.
איך למאן?									^			קכב.
לנשיא, דכתיב: (יחזקאל מ"ח) והעובד העיר יעבדוהו מכל שבטי ישראל.	רב חסדא:								!		◇	קכב.
אימא: רונגר בעלמא	רב פפא לאביי:								?			קכב.
לא סלקא דעתך, דכתיב: (יחזקאל מ"ח) והגותר לנשיא מזה ומזה לתרומת הקדש ולאחות העיר.									!			קכב.
ולא נתחלקה אלא לכספים, שנאמר: בין רב למעט.									■		◇	קכב.
למאן?									^			קכב.
אלימא לשופרא וסניא									!			קכב.
אטו בשופטני עסקינן?									?			קכב.
אלא לקרובה ורחוקה.									!		◇	קכב.
כתנאי:									■			קכב.
בכספים העלוי	רבי אליעזר:								■		◇	קכב.
בקרקע העלוי.	רבי יהושע:								■		◇	קכב.
ולא נתחלקה אלא בגורל, שנאמר: אך בגורל:									■		◇	קכב.
אך בגורל - יצאו יהושע וכלב.	תנא:								■		◇	קכב.
למאן?									^			קכב.
אלימא דלא שקול כלל									!			קכב.
השתא דלאו דידהו שקול, דידהו מיבעיא?									?			קכב.
אלא, שלא נטלו בגורל אלא ע"פ ה'.									!		◇	קכב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסקה קודמת- O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

בבא בתרא-יש נוחלין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
יהושע, דכתיב: (יהושע י"ט) על פי ה' נתנו לו את העיר אשר שאל את תמנת סרה בהר אפרים.												◇	קכב.
כתיב: סרה, וכתיב: (שופטים א') חרס	‡												קכב:
בתחלה פירוטיה כחרס, ולבסוף פירוטיה מסריחין	! רבי אלעזר:												קכב:
בתחלה מסריחין, ולבסוף כחרס.	! איכא דאמרי:												קכב:
כלב, דכתיב: (שופטים א') ויתנו לכלב את חברון כאשר דבר משה ויורש משם את שלשה בני הענק.												◇	קכב:
חברון עיר מקלט הוא?	‡												קכב:
פרווראה, דכתיב: (יהושע כ"א) ואת שדה העיר ואת הצריה נתנו לכלב בן יפונה באחוזתו.	! אבי:											◇	קכב:
אחד הבן ואחד הבת בנחלה, אלא שהבן נוטל פי שנים בנכסי האב ואינו נוטל פי שנים בנכסי האם, והבנות נוונות מנכסי האב ואינו נוונות מנכסי האם.												■	קכב:
מאי אחד הבן ואחד הבת לנחלה?												◇	קכב:
אילימא דירתי כי הדדי												!	קכב:
בן קודם לבת, כל יוצאי יריכו של בן קודמין לבת	הא תנן:											‡	קכב:
הכי קאמר: אחד הבן ואחד הבת נוטלין בראוי כבמוחזק.	רב נחמן בר יצחק:											!	קכב:
בנות צלפחד נטלו שלשה חלקים בנחלה, חלק אביהן שהיה מיוצאי מצרים, וחלקו עם אחיו בנכסי חפץ ועוד, מאי אלא?	הא נמי תנינא:											‡	קכב:
הכי קאמר. אחד הבן ואחד הבת נוטלין חלק בבכורה.	אלא אמר רב פפא:											!	קכב:
ושהיה בכור נוטל שני חלקים	הא נמי תנינא:											‡	קכב:
ועוד, מאי אלא?												‡	קכב:
הכי קאמר: אחד בן בין הבנים ואחד בת בין הבנות, אם אמר יירש כל נכסי - דבריו קיימין.	אלא אמר רב אשי:											!	קכב:
כמאן?												^	קכב:
כר' יוחנן בן ברוקא												!	קכב:
אם אמר על מי שראוי ליורשו - דבריו קיימין, על מי שאינו ראוי ליורשו - אין דבריו קיימין	הא קתני לה לקמן, ר' יוחנן בן ברוקא:											‡	קכב:
וכי תימא: קא סתם לן כרבי יוחנן בן ברוקא												!	קכב:
סתם ואחר כך מחלוקת היא, וסתם ואחר כך מחלוקת - אין הלכה כסתם												‡	קכב:
ועוד, מאי אלא?												‡	קכב:
הכי קאמר: אחד הבן ואחד הבת שוין בנכסי האם ובנכסי האב, אלא שהבן נוטל פי שנים בנכסי האב, ואינו נוטל פי שנים בנכסי האם.	אלא אמר מר בר רב אשי:											!	קכב:
(דברים כ"א) לתת לו פי שנים - פי שנים כאחד	ת"ר:											■	קכב:
אתה אומר: פי שנים כאחד, או אינו אלא פי שנים בכל הנכסים?												^	קכב:
ודין הוא: חלקו עם אחד וחלקו עם חמשה, מה חלקו עם אחד - פי שנים כאחד, אף חלקו עם חמשה - פי שנים כאחד												!	קכב: